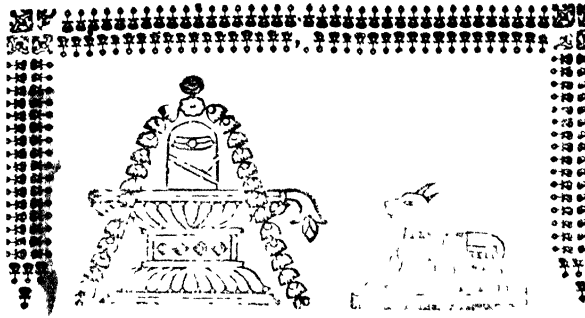

சிவமயம்.

சிவோபநிஷத்திசிந்தாமணி.

காப்பு.

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அரபிகையொன் னைமருவலன்
ஞானகுருவானிலை முனை ஞடி.

நூற்பெயர்.

நாசிவயமென நுவாதமகாரம
ரவ்வொடுமவ்வுபவ்வாய் மாய்கைவலமதா
யவ்வானசிவன வவ்வுறவ்சோந்திடல
சிவ்வினிலொன்றாய்ச சிவமெனலாமே

இதனபொருள.

நகாரம-திரோதானசக்தி, ஆத்துமாக்களைப்பிரபஞ்சத்தில் இசைவை வருவிக்கும்.

மகாரம-நிராபாசத்தி, ஆத்துமாக்களைப பிரபஞ்சத்தில மெய்யென்றழுத்தும சிவத்திலே ஆசையை வருவித்துச் சிநாதனோடு கூடி நிற்பது

சகாரம்-நின்றசிவத்திலே ஆசையை வருவித்து வாதனோடு கூடி நிற்பது

நின்றவெழுத்துமூன்றும்-செபிக்குமிடத்து-ஒன்றாகும

நாசிவயவென்றுசொல்லப்பட்ட வைந்தெழுத்துக்களுள்ள ஐந்தெழுத்துண்டு இந்த ஐந்தெழுத்திலும மூலஅட்சரமாகிய அகாரம-உகாரம

மகாரம்-விந்து-நாதம்-என்கிற அட்சரங்களைச் சேர்ப்பதெப்படியெனில், சிகாரத்தில்-அகாரமும், வகாரத்தில்-உகாரமும், யகாரத்தில்-மகாரமும், விந்து நாதத்திலும், நாதம்-மகாரத்திலுமாம், இந்தப்படி சேர்த்த ஐக்தெழுத்தும் ஒடுங்கிறவிதமெப்படியெனில்

நகாரமானது-விந்து-நிர்வாணகலை-பிரபஞ்சத்தில் இருவினையை வருவிக்கமால சிவத்தில் பிரகாசிக்கும் சிகாரத்தில் அடங்கியமானது

மகாரமானது-நாதம் - கிரியாசக்தி - பிரணவத்தை மெய்ப்பிக்கிற ஏழுகலாமல சிவத்தில் ஆதாரமாய் பெறுவதாகிய ஏழு கலாமல அடங்கியமானது, மீதி ஏழுக்கு ஒத்த ஏழுசொன்ன முதலெழுத்தும் ஒன்றாயின.

அதெப்படியெனில் - பரமாபரமாகிய பரமேசுவரனை ஆதிகாலத்திலே ஆதாரமாகவோ இரட்சிக்க கிருபாநுபாவிருக்கையால பரமாணுவான சதுர்விதமான ஜீவர்களிலே தமாமலையும் பெறுவிக்க வேண்டுமென்கிற கிருபையினாலே பரசாதத்தி பொருந்தாமாட்டாதபடி ஒவ்வொன்றாக அப்பொழுது பரமபரமாகிய பரமேசுவரனை ஏழுவகை நிலைக்கதாக அநுகவெழுத்து அகாரமானது, அப்பொழுது பரசாதத்தி அடைதலாமல்லவென்றாகி, அந்தஎழுத்து உகாரமானது, மீதி இரண்டெழுத்துகளுக்கு சக்தியுஞ்சிவமுமானது, இவ்விரண்டெழுத்தும் ஒடுங்கியமானது எப்படியெனில்.

அகாரம்-இச்சாசக்தி, உகாரம்-ஞானசக்தி-கிரியாசக்தி-உ, இவ்விரண்டியாய தொகைகளை-ஔ ஆயின

பல்வாளசிவனை-அநுக்ரகசக்தியுஞ் சிவமுமாகக்கூடி ஆத்துமாக்களை சிவனுக்கதாக்கி ஸ்வரூபிக்கத்து-கவ்வாளது-பிரபாதசக்தி-இச்சாஞானக்கதை யெப்பொழுதுமிச்வர இருதலையுடைய சிவனது மகாரமானது-கிரியாசக்தி, இவ்வைவிரண்டையும் பறவாமல் கிரியினாலது கவ்வானது சிவன், இச்சைவிரண்டும் விந்து நாதமானது, இந்த உருக்களுக்கு சக்தி பெறுவதெனவாயிரும் கேவலமான இருளை, எப்பொழுது பெறுமெனவென்றால் சகலமானபடி, இச்சைவிரண்டுக்கும் இரவுமகலவானது பேரிருளை நீங்கி ஞானமுமாகிய சுத்த சகலாவதையெனறும் கேவலாவதையெனறும் பேர்

சிவம் பரதத்திலே சிவனேகமாயிருக்கையிலே பரமபரமபெரமேசுவரன் மானிடர்பிடிக்க மனுஷவடிவெடுக்கிறதுமில்லை இராபபகலே குருவென்று வடிவெடுத்துக்கொண்டு ஆதிசிவமாயுள்ளவர் திருவளர்ஞானகுருவாயுமாய் வடிவுமாய்த்த திருக்குருநாதனாகவுமாகி திருமூலதேவநாயனுக்கு திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபதேசமலர்ப்பாகும்.

சிவாயநம

தோற்றமும் ஒடுக்கமும்

அறியும்படி.

பராபரமாகிய பரமேசுவரனை

தாரகலம்வடைகருத கணினைக்கருளி

பராபரத்திற் - பரந்தோன்றி, பரகதிற-சிவந்தோன்றி, சிவத்திற்-சத்திதோன்றி, சத்தியில-நாதமுதோன்றி, நாதத்தில-விந்துதோன்றி, விந்துவில-சதாசிவந்தோன்றி, சதாசிவத்தில-மகேசுவரதோன்றி, மகேசுவரத்தில-ருத்திரனதோன்றி, ருத்திரனில-விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில்-பிரமமாதோன்றி, பிரமமாவில-ஆகாயமதோன்றி, ஆகாயத்தில-வாயுதோன்றி, வாயுவில - அகநிலைதோன்றி, அகநிலையில-அப்புதோன்றி, அப்புவில-பிருதிவிதோன்றி, பிருதிவியில-அனாதிமதோன்றி, அனாதியினகணனேநரமிக்க உபநிதாபரனாகிய கணிதோன்றினன்.

இவ்விதம் ப்ரகிருதியினால் ஆறு உபாதிகளாகி நாதபடிநி காபரசங்கமாதிகளா அனாதியிலொடுங்கி, அனாதியிலுடுங்கி, பிருதிவி-அப்புவிலொடுங்கி, அப்பு-வாயுவிலொடுங்கி, வாயு-ஆகாசத்திலொடுங்கி, ஆகாசம்-பிரமமாவிலொடுங்கி, பிரமமா-விஷ்ணுவிலொடுங்கி, விஷ்ணு-ருத்திரனிலொடுங்கி, ருத்திரன்-மகேசுவரத்திலொடுங்கி, மகேசுவரன்-சதாசிவத்திலொடுங்கி, சதாசிவம்-விந்துவிலொடுங்கி, விந்து-நாதத்திலொடுங்கி, நாதம்-சத்தியிலொடுங்கி, சத்தி சிவத்திலொடுங்கி, சிவம்-பரத்திலொடுங்கி, பரம்-பராபரமாகிய பரமேசுவரனிடத்தில ஒடுங்கியனகணனே.

அநுலோமாநுலோமம்.

அனாதியில-ரசந்தோன்றி, ரசத்தில-உதிரந்தோன்றி, உதிரத்தில்-மாமசந்தோன்றி, மாமசத்தில-மிமைத்தோன்றி, மேதையில-அஸ்தி தோன்றி, அஸ்தியில-மச்சைதோன்றி, மச்சையில-சுக்கிலந்தோன்றி சுக்கிலத்தில-சுரோணிதந்தோன்றியது

இப்படித்தோன்றிய சுக்கிலசுரோணிதங்களை அனுப்பிரமாணமுள்ள ஒருபுடைபோலமைந்தது குறிக்கு கண்டிபடும் யோனிகையுமேபோலே கண்டிருந்து நடுவெளியில ஒருசுழி மலையுண்டாய் அம்மலையினடுவே ஒருதுவாரமுண்டாய அந்துவாரத்தினடுவே இரண்டெழுத்துகளாலே அமைந்திருந்ததுப் பிண்டமாகி யெழுமளவில

சுக்கிலமபெருகில-ஆணும், சுரோணிதம்பெருகில்-பெண்ணும், இந்தச சுக்கிலசுரோணிதம சேர்ந்ததுபெருகில இரட்டைப பிண்டமாமு, அப்பிண்டமானது நீர்வழியேபெருகில-ஊமையாம, மலகுகிடையேயாயில-மந்தனும்.

இப்படிக்குக கொடுவும்பத்தி கொள்ளுங்காலத்தில் இரத்தக்கலையெனறும, இரசக்கலைகளெனறும, இரண்டுகலைகளுமுண்டு.

அவறறுள் எரிகலையிலே பிராணைகதிரியம பாயில இடபபாகங் கொண்டு சிறுமியெனனும் புழுசசெனறு விழுங்காமல கனறோடுதாய் சென்று கொடர்ந்தாறபோல்லே பிராணவாயுவை ஆசதுமாமுணிட்டுகொண்டு செலலுமளவில இதமிதமெனனும இரண்டடசரமும்பின்தொடாநது சென்று அசகுகுளளசசாக அவ்வெனனு மூவட்சரத்தில அமைதறுப்புகளிடமி நிழிசசிலவாசலபோலேஓடி அவிஷ்வெனனுமடங்கிரகயிறறுலே சுருகுகிடகடடி சிவாகனாசகரதனிலேமுத்திரையிடடு தானஒ நதியாயவிறறு இந்தகருவை வளாகுமவடியாய் கெல்வஉற்பனதத்தை உதாளவாயுவனை மூலவாயு வளாகுகும

அது எபபடியெனில கெறபாகுதியெனனும பலககடலில எண்ணனவாயுவளாகும.

அதுஎபபடியெனில எண்ணெயுந் தண்ணீரும்போல நிறமிக சுக்கிலசுரோணிதகைப் மாலும கெய்யுமபோல்ல பாயந்தவுடனே சுறறிகுகுற்பசை சுருகுகிறறேபோலே வாசலையடைத்துக கருவை வெளியாகுகி ஒனறுநதிவளில - உதிரந்திரளும, இரண்டாநதிவளில - கொழுந்துவிடட அசசுமமரும, மூனறுவதில-பாகுகிஷந்திரண்டு மூடடுருவாகும, நானகாவதிலோ-பிண்டமாய கரமபுகாடிக ளமையும, ஐநதாவதில-பஞசுவனனமாய இகுகிரியசரதால அழியினும அழியும, செழிக்கினுஞ் செழிகுகும, ஆறுமாகுதல அறிவுபகருது ஆமையிலவடிவமறறு சாலைகைள வகுகபபடடு நவத்துவாரவளுடனே வளரசசியும, ஏழாமாதததில-கற்பகதிலிருநது எழுந்து வழுகுகறறு கெறபகதைச சூழ்ந்து புரளும, ஏனெனில எஉத நாடிகரமபுகளும ஆறுகாரமும ஐகொழுகதும ஐமபதோட சரமும, பஞசபூத தேவதைகளும நாலசூககுமததுடனே கொழுகுவிடப பேதையாம, எட்டாமாததில நீட்டி மூடகிதாயுண்ட அனனசாரத்தைத் தாய்புளின் வழியாக வுண்டு பிள்ளையி னுடல்வளாகது தாயுடனதேன்றி உயிருடன் ஆடும, ஒன்பதாவதில-தலைகாலளவும ரோமத்துவாரமுணடாம ரோமகுருதது அறிவுடனே உரவகெளளுகையில யிதமமபொறுகமாடடாமல ஈசுவரனை நோக்கித தவஞசெய்து கொழுகையுடனே யிருநது ஜனனத்தை யொழித்தருள வேணுமென்று வணங்கிநிற்கும், பததாவது மாத

த்தில் நிறைந்த பிண்டமாய் மலைமேல்நின்று தலைகீழாய் விழுந்தவுர்க ளைப்போலே அபானவாயுவின் பலத்தினாலே பூமியிலவிழாமல் மூன் னுள்ள நினைவுகளை மறவாதிருக்கும

இப்படி யாப்பிரம சிருஷ்டிபபினாலே கர்ப்பக்கரிதது வாழ்பெறும.

அப்போப்பட்ட பிராணவாயுவு வலப்புறமோடில அணபிளை யாம, இடப்புறமோடில் பெணபிளையாம, வாயுவிரண்டும ஏக்கபித தோடில அலியாம அகாலமு பேடி அலலது குலிபறது

அநதவேளையிலே நடந்தவாயு பேதியாமல ஐதுநாழிகையளவும் நடக்கியங்குமாகில அநதபபிளைககு வயது-ஆ, அந்த அளவு குறையு மாகில பிளைககு வயதுகுறையும வாயுவு நிரமபியோடில அவயவங் களுண்டாகும், அவ்வாயுவுசிதறியோடில அவயவங்களை குறைபுா, முக ன்மையில செற்பாசனதிலலோகிகுமபொழுது மூனறுகுணதநிலை ஒன்றுவது மாதாபிதாக்களுக் குண்டானால மகனுககுமுண்டாகும.

அந்தவேளையில வாயுவுநின றியங்குமாகில நிலகதிகிறமேபிள் ளைகளுக்கு நிறமாகும, மாதாபிதாகளினுடைய மனமும குணமும வாயுவுமொன்றுகுமாகில அநதப்பிளைககு மிகவும அறிவுண்டாம,

மாதாபிதாகளுககு அந்த மூன்றுவிகமுஞ் சிதயில பிளை மரித் துப்போம காப்பாசனத்தைவிட்டு கெறபக கவழிலும போகிலும் அக்கினி மிகுக்கிலும் வாயுவு கலங்கிலும மலமாம, ஸ்திரீபுருஷாளிரு வருகுசும மூலாக்கினி அதிகரித்தால் அநதகாப்பஞ கலறிப்போம.

இப்படி சன்மானுபவத்திற கிடாக எடுக்கப்பட்ட சரீரதநில மூ லசொனனவழியே அருந்தின அன்னாகாரமானது முப்பது நாழிகை யில எங்குற்றதெனில.

மலஜலரத்தமாகிய மூன்றுகூறுகும, இதில இராப்பகல் அறுப துநாழிகையில மலஜலமென்ன இரண்டுகூறு கழிந்துபோம், மற்ற ஒரு கூறுகிய இரத்தமானது சரீரதநிலதங்கும, அநதஇரத்தமானது ஏழி லொருபங்கு இந்திரியமாம் மற்றபகுதிகளோவெனில தோல-உதிரம ம்-சதை-கறபம-மேதை-அஸ்தி-குடுமபி-பூளை-சுகநிலம-நியமபு-குடல் நரம்புமுதலியவிடங்களுக்குமுறையே ஏழு நாழிகைவீதமபரவிநிற்கும்

இனி இந்தச்சரீரத்தில் இருவினைக் கதவுங்கூட்டி மூலத்தண்டாகி ய நெடுகயிற்றை மூகட்டுவளையாகச் சேர்த்து பழுவெலுமபாகிய வரி சையிட்டு நரம்பாகிய யாககையாலேகட்டி உதிரமாகிய ஜலததாலே ம ண்கூட்டிச் சுவரேற்றி ரோமமாகிய கத்தையாலே மேய்தது எடுகக ப்பட்டவிட்டுக்கு கலத்துவாரமென்னும் வாசலிட்டு அச்சமாகிய கத

வுகளிடமெல்லாமிய நாள்பூட்டி நிலவிய ஒகாரமபாச்சி ஐண்டமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களு மூடைத்தாய் நிற்கும,

இந்தசரீரத்தில் பரிணாமக்கூடியவிருதுண்டிம, மொழியெனனு நாசாமணி மயிர, மாசாணமெய்ய, அலுகுருவு, ஆமுகெருவு, எழுமுடியு, எடுகெருவு, நாலுராணை பருமனும, எடுசசாண நீளமும, மூன்றுசாணவிழ்ச்சியுடனும நிற்கும

இவ்வாறாகாமல் எதிர்ப்பட்ட கலைஞர்களவும பெருநாமபுகளமிகக, சிறுநாமபுமிகுதி, கசியினும் கலையினும் பெருநாமபு-எக, சிறுநாமபு-உக, நாபிநாளத்தில பெருநாமபு-ஙு, சிறுநாமபு-உக, நவகருவாசகுறுகும வாசல-கூ-கக,-பெருநாமபு-ஞாறு, சிறுநாமபு-ஙுகறு, மூடியில பெருநாமபு-ஙுக, சிறுநாமபு-ஙுக, எலுமபியுடனுமசிறுநாமபு-எக, ஆக-நாமபு ஙு-எஎக.

இனி காலசளினும கைகளினும சாதுபொருமலை-ஙுக, கழுத்தினுகுகு கிழசசாது-அங, கழுத்தினுகு மேறசாது-அங, ஆக-கசாது பொருதலை-ஙுகள.

இனி நாபியினஜலம-பலம-சக, எலுமபி ஜலம-பலம-ஙக, மாமசதத்தினஜலம-பலம-உக, மூக ஜலம-பலம-ஙக.

கலினும வையினும எலுமபு ஙு-ஙக, ஆலாமாரதைகளோடஙு ஆசாருவுவு பெருகிய அமபு-ஙகு, கருவுவகருமலை பெருகியலுமபு-ஙக, இருகைகளினும எலுமபு-ஙக, ஆக எலுமபு-ஙுகு

இனி சரீரத்தில-ஙு கொழு [illegible] ஙாகளுக, நாளாகவு க்கு-உகசுரு-சுவாசமும, [illegible] ஙு-பலம-மாமசமும, உழுகுபிக்கும, [illegible] சரீரத்தினிலே நாளாகவு றுகக நடகுகும, [illegible] -உ, விரலபிரமணமம புறமபடி நாலுவிரலபிரமணவ குறிபபு [illegible]-உ-அநதுலம் உடமபுநிறுதி செபதநாதுகளை வளரசசியும

இனி ஜீவராசிகளி [illegible] விவரமெபபடியெனில

வயகளவு-ஙகு [illegible] -ஙு, [illegible] வாயுவும-ஙுலமம, [illegible] வாசியும-உ-ஙு-ஙு-ஙு, [illegible] யெனவனவ-ஙு-ஙு, இவைகளில கவுமாரதிசையமடைநது ஒளிமாகுகவுறறு-பிரிதிவு-அபபுவை நெருகுகும, அறுபதில-அபபு-தேயுவைநெருகுகும, எழுபதில-தேயு-வாயுவை நெருகுகுகலினுல நாது மாயவுணாவு பணடுபோலேசெலுதாதும, எணபதுவயதில-வாயுவு-ஆகாசதைநெருகுகும, தொண்ணூறுவயதுவயதில ஆகாசம-ஆதுமாவைநெருகுகும, அதனுல மல ஜலம இடைவிடாமல ஒதுநிற்கும, நூறுவயது வயதில ஆத்துமாவந்த வழியையோக்கும.

இப்படிப்பட்டசரீரமானது முன்சொன்ன அறுதிகளில் மும்தாமல் சற்குருவின்தாளே சரணமென்று திருக்குருநதீசுரர் ஆதி திருமூலதேவருக்குத்திருவுளமபற்றியருளிய முறைமைகூறினோம்

தேரும்நவொமக்கமுறைமை

அதுதுவாதத்துவகலைக்ஞானம்.

அ-சரம்-ஆகாரம்-கரணம்-அவஸ்தை - பொறி-புலன்-இனைமவறுமை-வேகம்-புரணம்-சரிகை-கிரிகை-யோகம - மெய்ஞ்ஞானம் இவ்விதமென்றுகுருவருளசெயயச சீடன்கேட்டுத தெளிந்து அருட்பிரகாசத்திலே சாவஜீஞ்ஞானவகளையும ஞானுகினியினுலே சுட்டுப்போடுகளிப்புறு சிவகதுடனேநின்று தெளிவுறவேயெபபோதும சிவஞானியென்று ஓடியாமமூட்டி ஆனந்தமெனனும ஞானுயிரததகையருந்தி ஓமகமாவெனனும ஞானமுதத்திரையிடடு அழியாபபதவியாக மோடசசாமராசியத்தை யடைபவருகளே சீவன் முத்தரென்றுபோரம

இப்படிப்பட்டபெருமையை யடையுமவாகளுகுப் பரகதி கிடைககாததற்குகாரணமேதோவெனில

பரகதிகுறிலகல

காயாபுரியெனனும்பட்டணமும அநதிராசுகதிரமெனனும உட்கோட்டையும, நவத்துவாரமாகியவாசல்களும, இரணமென்னு முகப்பும் சுவாதிஷ்டானம-மணிபூரகம-அனுகதம-விசுதத்தி- ஆக்ஞையென்னும அரண்களும அகங்னிமண்டலம-ஆதித்தமண்டலம சந்திரமண்டலமுஆகிய செறகமகதியபாதாளமாகியலோகங்களும அவகாரஜன் மூாகராஜன் என்னும இரண்டுராஜாகளும் மூலப பிரவிருதி

யென்னும் துன்மந்திரியும் பஞ்சபூதங்களென்னும் பிரதானியாகளும் ஆலமரமென்னும் வீதிகளும்,இச்சாசத்திநிரியாசத்தியோகாசத்தினாகாசத்தி-பராசத்தி என்னும் ஊழியக்காரிகளும் அசுவையென்னும் அடபபகாரனும், கெர்விதனென்னும் காளாஞ்சிக்காரனும், காலகாமனென்னும் களவானும்,மனம்-புத்தி-சித்தம்- ஆங்காரமென்னுமகாளிக்காரனும், மாயாபபிரபஞ்சமென்னுமவனளிகாயகப்பாடிகரும்,சத்தபரிச - ரூபரச - கந்தமென்னும் கொலநாயகர்களும் காமகுரோத-லோப-மோக-மத-மாசரிய இயிமலபடு ஆங்காரமென்னும் களளரும்,இதமகிதமென்னு மலலர்களும், அணவம் - மாயகை-காமியம்-என்னும் கோடடைகாரரும், வாககு பாதமபாலை- பாயரு-உபதகயென்னும் கன்னகாரரும், சாகிர பொடபனை-சுழுத்தி - துரியம்-துரியாதிதமென்னும் தலைபாரிகளுமஅனனமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்-விக்ஞானமயம்-ஆனநதமயமென்னும் காலாளகளும், வாயு - தேயுவென்னும் புரவிகளும், மனோபதியென்னும் கர்ணிகனும், கவகோடியெனனும், ராவுத்தனும்,இருதயபாதரெனகிற தானபதிகளும், சதகோடி மாமந்திரமென்னும் உபதளமும்,வாத-பித்த சேதமமென்னும பரிவாரமும் அஷடமதமென்னு மயானைகளுமநாலுவேத மென்னுமாரதகளும்,அசுதசம-சுத்தமென்னுமதேவியரும,திருவினையென்னுமதோழிகளும்,இவகளயாவரும கூடடமாகக கூடிககொண்டுகங்களிலதானகளை ஒருவருகொருவரிருபபாவறறவகளாய்முன்னுரைததகாயபுரிசுகோட்டை வரைவரதுகொணடிருனபதுவாசலுக்கும் அஷ்டமதமென்னுமயானைகளெலலிடுததுக்தலைட்டஞ்செய்ககயில்ஒருவருகொருவரதகளாலஇநதகமிகாடடையை தருகிறதறகு சாத்தியப்படாமலகாரியமடபடிபாலும், காரணபாதியாலும், தூலருக்குமாதிதேகததிலுளள, சதுரவிதோபாயததினாலுமஊராய்நது இந்தகமிகாடடையைககைக கொணடிருபபம பராபரமாயிலகுகின்ற சற்குருநாதன மானைபடிககமானசாடடையிதததுபோல திருநகததிதவரானசறகுருநாதர ஆதிகபிலராகிய திருவளளுவராய்நிருமூலதேவருக்குத திருவாயமலலிந்தருளியவாறு ஆதியமென்னுமயில்லுக்குபபுரிவென்னுமநாணையப்பூட்டி ஆறிவென்னு மநமமபைதகொடுத்து குருவெனனுமஇலகுமிகாகி மூலதாரத்தின் இரேணடுநாருடெடெழுததன நடுவமிதெழுததிலேயிருகு மெய்தெனனுமவிளைதது சகமென்னு மசன்னிகலுய அங்கிஷ்டரெனனுமிவகுவிசுதுசகனென்னுமுதுகனுயாசகர்கரத்தலேபுகுநது ஆக்கனிமலலுலகுதலுஅவிவவாயுரகாணபிதத்துக்கொணடு ஆயாவளென்னுமமுவடபகசவேதுரனமுகசுமுபபகககவபடம ஆதாரமூலமென்னும ஆனையமீமதகொணடு தன்னடமுகத்துமுக்கும நடக்குத்தென்னுமகுரகக

மிற்றக்குளளாகஅல்னதாரனத்திலுறறளவில் அங்கென்று மேனேககி ஆதிகாலமும அவனவயும பதியுகுகொண்டு நடுவணையெனனும் ருத்தி ராககினியான பன்னிரு சமுத்திரத்திலே ஆணையைநீராட்டுவித்துஞா னபரமென்னும்காவனமிடடுஅகுகென்றுமேனேகுகி யற்றளவில சிந திராகாடிவழியேசென்று சந்திராபுரியெனனும மண்டலமுகுகொணடுஅ ககினிமண்டலத்தில்அஞ்செழுததிலேயும, ஆதித்தமண்டலத்தில் மூ னறெழுததிலேயும,சந்திரமண்டலத்தில்ஒரெழுததிலேயும ஆசனமாயி ருந்தப்பறகு திரிமண்டலாதிபன் பின்னிடடுமநதிரியுபதேசபடி வைத் துக காயாபுரியெனனும்பட்டணத்தைக்கொளளாமற்கொணடு,ஆதிகா யனென்னும் பிரபஞ்சங்களையெலலாம் கருவேரறுததது,பின்பு ததீய ஞானப்பிரகாசமானமனததிருத்தேரிலேயெழுநதருளி,பின்பு அநிருத ந்தநாரலோசகுகொண்டருளியபடியுகாயாபுரியைநோகுகி திருநநிதே வர்ஆதிகிலமகாரிஷி திருவளரூவர்சாடசியாகக் திருமூலதேவருக்கு த்திருவுளமபற்றியருளிய முறைமையிலேதிருமூலதேசிகாநுபூதிகை செயதளவில்காயாபுரிபட்டணததில் யோகாதியுங்கெடட இரவகெந்து ருவபதாகசேனையும்பட்டு ஆயாகுகினிவேந்தனும் சிறபபுண்டுபோய் காயாபுரியெனனுமபட்டணததில் சொர்க்கமத்திய-பாதாளலோகமள வாக திருவடி வைததுகொண்டுராச்சியஞ்செயதபடிகுகு திருநநிதே வர்ஆதிகிலமகாரிஷி திருவளரூவர்சாட்சியாகக திருமூலதேவருக்கு அபயாஸ்தமுமகொடுத்தருளி அபிஷேகமுஞ்சூட்டி சித்தாந்தமுமவே தாநதமுங்கடநதநாதாந்தமுடிவான அமூர்தபஞ்சாடசர துருவநிலையி லகூதமபுகட்டி இபபடியுணர்ததியருளியமுறைமையைஉட்பட்டுத் தே டாதவன் சிவஞானியலலவெனறு இநதமுறையைஉடபட்டுத் தேடின பெரியோர்களுககுப்பராபரத்தில உததரகளும வெளியாயிருககும்,

பிண்டத்திற்கண்டபொருள் அண்டத்திறகாலலாம் அண்டத்தி ற்குள்ளது பிண்டததுமுண்டெனக்கொளக.

சிவோறபத்திதிந்தாமணி-முற்றும.

உ

சிவமயம்,

தத்துவதீபிகை.

— ✕ —

சரீரத்தினளவுபிரமாணங்களின் விவரம்,

இந்த சரீரமானது-அவயவங்களையிலை-அ-சாணங்களுமும்-ச-சாண்பருமனும், அலலது-௯௧-விரறகளை பிரமாணமுமுளளது.

இதற்குல-௧௬-தத்துவங்களடங்கியிருக்கின்றன,

ஆனவயாதெனில.

வாசல்கள-௯-பொறி-௫-புலன்-௫-ஆதாரம்-௬-மண்டலம்-௧-நாடி-௨-வாயுவு-௫-தாதுள-இராகம-அ-கோசம-௫-கரணம-௪-அவதைகள-குணம-௧-மலம்-௧ வியாதி-௧-ஆ ௧௬.

இவைக்குவிபரம,

செவிகள்-௨-கண்கள்-௨-நாசிகம்-௨-வாய்-௧-குய்யம்-பெண்குறி அல்லது-ஆண்குறி-௧-குதமஅலலதுஅபானவாயு-௧-ஆக வாசல்கள-௬-

சுரோத்திரம்-௧-தொக்கு-௧ சட்சு-௧-சிங்குவை-௧-ஆக்ராணம் ௧-ஆ கபொறிகள-௫-

இவைகளினியற்கையாவன,

சுரோதநிரமெனபது-செவி-இது ஆகாசத்தினிடமாய்நின்று சுத்தத்தையறியும்-

தொக்கு-என்பதுஉடமபு இதுதேயுவினிடமாய்நின்று பரிசத்தையறியும,

சட்சுவென்பது-கண்-இது-தேயுவினிடமாய்நின்றுரூபததையறியும்,

சிங்குவைஎன்பது-நாக்கு-இது அப்புவினிடமாகநின்று ரசத்தையறியும்,

ஆக்ராணமென்பது - மூக்கு-இது பிருதிவியினிடமாகநின்றுகந்தத்தையறியும்,

இவைகளைஞானேநதிரியமென்னப்படும,

கன்மேந்திரமாவன.

வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபத்தம்-ஆக-நு-

இவைகள்-முறையே, வசனம்-கமனம்-தானம்-விசர்க்கம்-ஆனந்த

ம இவைகளாம்,

ஆகாசத்தினிடமாகநின்று வசனிப்பது-வாக்கு,

வாயுவினிடமாகநின்று கமனிப்பது-பாதம்,

தேயுவினிடமாகநின்று இடஎளுந்தானது-பாணி,

அப்புவினிடமாகநின்று மலமலாதிகளைக்களைதல் பாயுரு,

பிருதிவியினிடமாகநின்று ஆனந்திப்பது-உபத்தம்,

இவைகள்-கன்மேந்திரியங்களாம்,

தன்மாத்திரைகளாவன,

சத்தம்-பரிசம்-ரூபம்-ரசம்-கந்தம்-ஆக-நு,

சத்தமானது-ஆகாசத்திலும்-செவியிலுமொடுங்கும்,

பரிசம்-வாயுவிலும்-உடம்பிலுமொடுங்கும்,

ரூபம்-தேயுவிலும்-கண்ணிலுமொடுங்கும்,

ரசம்-நீரிலும்நாவிலும்-ஒடுங்கும்,

கந்தம்-பிருதிவியிலும்மூக்கிலும்ஒடுங்கும்,

வசனம்-வாக்கிலும்-ஆகாசத்திலும்ஒடுங்கும்

கமனம்-வாயுவிலும்-காலிலும்ஒடுங்கும்.

தானம்-தேயுவிலும்கையிலும்-ஒடுங்கும்,

விசர்க்கம்-அப்புவிலும்முகத்திலும்ஒடுங்கும்,

ஆனந்தம்-பிருதிவியிலும்-குய்யத்திலும்ஒடுங்கும்,

ஆகபொறி-௰(க்கும்-புலன்கள் ௰-க்கும - விவரமிதுவாம,

ஷாகாரமாவன.

மூலாதாரம்-சுவாதிஷ்டானம்-மணிபூரகம் - அனாகதம்-விசுத்தி-ஆகனா இவைகளாம,

இவைகளினவிவரம.

மூலாதாரமாவன-காலெலும்பு-உ-ங்- கதிரொலுமபுகூடியஇடம் குய்யம. குய்யத்துக்கும்-தூதத்துக்கும் நடுவே குண்டலிவட்டமாய் அந்தவடடத்துகுகு நடுவேதிரிகோணமாய் அந்ததிரிகோணததுகுகு நடுவேநாலிதழுடைய ஒருபுட்பவட்டமாய கடபபம்பூப்போனறிருகுகும, அநதபபுடபத்துக்கு நடுவில் ஓங்கார வெழுத்துநிற்கும் அநத ஓங்காரததிறகுநடுவில்விகுகினேசுவரானும வல்லபைசததியும எழுந்தருளி யிருப்பாகள பசசை நிறமுளளது, அநதநாலிதழிலுமநிறகும அட்சரங்களை இதற்கடியிலவரும் மூலாதாரச்சக்கிரத்திறகாண்க.

இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம.

மாமலர்நாலையுமவட்டதினமேவிடி
மாமலநாலிலும வவவாதிசவ்விடு
மாமலாகாலிலேவட்டத்தினுளளே
ஓமெனவிநாயகன் உலாவிநினறானே.
ஒருவிடுவாசம் கிருவிடுமேலே
கருவிடுவாசற கிருவிரலகீழே
உருவிடுசோதியுமல்கேயுநித்தன
திருவுடையாரிது தோந்தறிவாரே.
இட்டானறிந்திலன்ஏத்தானுங்கண்டிலன
தட்டானறிநதான்ஒருவர்க்குரைந்திலன
மெட்டாய்வளர்ந்து அதின்மேல்விநாயகன்
அட்டாங்கயோகத்தமர்ந்திருந்தானே.
ஓங்காரமென்னும அவளொருபெணணும்
நீலகாப்பச்சை நிறமதுகந்தவள
ஆகாரமுடன் ஐவரைபபெற்றவள
சீகாசனத்தி லினிதிருந்தாளே.

இதுமூலாகாரமாம,

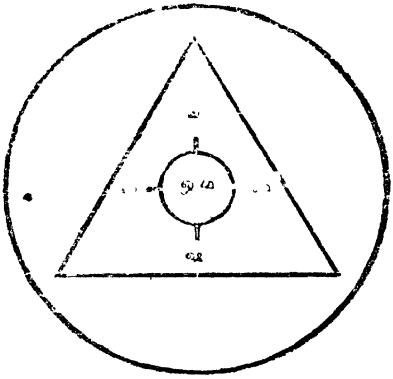

இதற்கு இரண்டு சிரங்களைக்குமேலிருப்பதுகவாதிஷ்டானமாம.

அது காரசதுரமும, அசசதுரத்தினடுவே ஆறிதழகளையுடைய ஒருபுட்பவட்டமும, அதன்மத்தியிலே லிங்கபீடமும் வீணைத்தண்டி வடியுமாயிலகக அதினடுமத்தியிலே ஈகாரஎழுத்துறைகும.

அகதாகாரத்தினடியில்பிரமாவும, சரஸ்வதியும, வீற்றிருப்பாகள. இதுபிருதிவியின் சுரூபமும, பொனனிறமாம அந்த புட்பத்தின ஆறிதழிலுமுளள அட்சரங்களை இதறகடியில வருமகவாதிஷ்டானசக்கரத்திறகாவக

இதுகவாதிஷ்டானமாம.

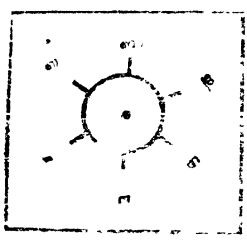

இகம்ப-அ-விரலபிரமாணத்துக்குமேல் இருப்பது மணிபூரகமாம இது கோழிமுடைபோலே ஆக - நரம்புநாடிகளும் சூழ நாடிக்கெல்லாம வேருளளது இதை உளளறிவுளளோர உநதிக்கமலமென்று சொலலுவாரகள இதுதொபபுருக்குகேரில் அப்புஸ்தானத்தில் எமாபபிறைககலரகயிருகுமா இதினடுவேபத்துஇதழையுடைய ஒருபுஷபம வடடமாயிருகுமம, அந்தபுஷபத்தினடுவில் மகாரவெழுததுமிருகுமம, அகரமகாரத்திறகு நடுவில மகாவிஷணுவும, மகாலடசுமியும எழுநதரளியிருபபாரகள - பளிகுநிறமுளளது, அந்தபபதுதுக்குறியும நாலுவிதமான அரசுகளை அதுகரணியில்வரும மணிபூரகசக்கரத்திறபாரக

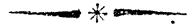

இது-மணிபூரகம்,

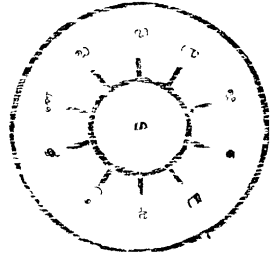

இகதாகுமேம் பத்துவிரற்கடைபிரமாணமுளளஇடத்துகுமேலவுளளது அனாகதமாகும இது இதயகமலமாம தேயுஸ்தானத்தில் முகோணமாயிருகுமம அந்தமுககோணத்தினடுவில் பனிரண்டிதழையுடைய ஒருபுடபம வடடமாயிருகும அந்தபுட்பத்தி னடுவில சிகாரவெழுததுநிறகும்அந்தசிகாரததினடுவில்ருததிரனும்பார்வதியுமஅமர்நதிருபபார்கள ஆகனிநிறத்தையுடையது அந்தப்பன்னிரண்டிதழிலுமுளள அடசரங்களை இதற்கடியில்வரும அனுகரசகரததிறகாண்க

இது அஷ்டகமாம

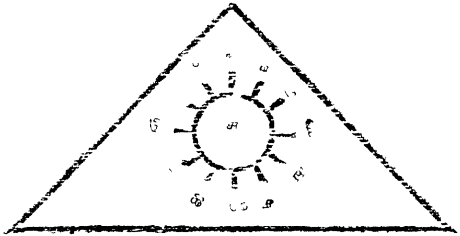

இதற்கு வசதுரசிரற்கடைபிரமாணமுள்ள பீடத்திற்கு மேலுள்ள நுவிசத்திபாம, இதுகண்டக்தானத்திலே வாயுவுஸ்தானத்தி லுள்ளது, அறுகோணமாயிருக்கும, அந்த அறுகோணத்தினடியில் ஏழுறிதழை யுடைய ஒருபடம வட்டமாயிருக்கும, அந்த புட்பவட்டத்திலே வகாரவெழுத்து நிறகும, அந்தவகாரத்தினடியில மகேசுவரனும மகேசுவரியும எழுந்தருளியிருப்பார்கள் கருநிறத்தையுடையது, அந்தப்பத்தினுறிதழிலுமுள்ள அட்சரங்களை இதற்கடியிலே வரும் விசுத்திசக்கரத்திலகாண்க.

இது - விசுத்தி.

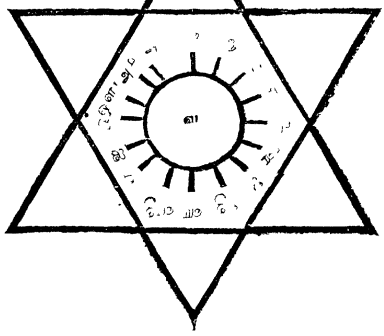

இதற்கு (௯௨) விரற்கடை பிரமாணமுள்ள ஸ்தானத்திற்குமேல் ஆக்ஞை லலாட பீடத்திலிருக்கின்றது, விஞ்ஞதமடியின் ஒடியுமாய்ஊ மருவி பொன்போன்ற வடிவமுற்றுநிற்கும், நெற்றிப்புருவத்தின் வெளியாய் ஆகாச ஸ்தானத்தில் மூன்றிகண்ணுடைய ஓநுபுடபத்தினடு வே யகார வெழுத்தோடிணைந்து நிற்கும் அந்த யகாரத்துக்குநடுவில் சதாசிவமும் மனோன்மணியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள், மேல்நிறத்தை யுடையது, இந்துவாகிய ஆடசரங்களை இதற்கடியிலுள்ளரும் ஆக்ஞாசக்கரத்திற் காண்க,

இதற்குத் திருமந்திரம்,

அன்பதெழுத்தே அமாகலவேதங்கள்
அன்பதெழுத்தே அகாரந்தான்
அன்பதெழுத்தின் [illegible] அறிந்தபின்
அன்பதெழுத்தே அருட்செழுத்தாமே,

இது ஆக்ஞை,

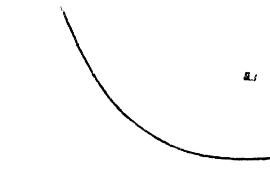

ஹ ள க்ஷ

இதுவே ஆறுதார விவரணம்.

இனி மண்டலங்களாவன.

அக்கினிமண்டலம்-ஆதித்தமண்டலம்-சந்திரமண்டலம் - ஆக-௩.

இதில அக்கினி மண்டலமானது மூலாதாரத்திற்கு இருவிரற் கடைக்குமேல் விருக்கின்றது,

ஆதித்தமண்டலம் - உந்திக்கு நாலுவிரற் கடைக்குமேல் விருக்கின்றது,

சந்திரமண்டலம்-கோடி சந்திரசூரியர்க ளுதயமானதுபோல சிரத்தினடுவில நிலையாய்நிற்கும்; இதை அமாகலையென்று சொல்வது முண்டு அமுர்தம் மேலநோக்கி அக்கினிகீழ்நோக்கி சரியாய்நிற்கும் இதற்குநடுவில் ஸராசதநி எழுந்தருளியிருப்பாள்,

இதற்குபபிரமாணம திருமந்திரம,

மேலிலைத்தில் மேதகுபெணணே
மூலநிலைததில வரிலைகளத்தழுதேசாதீயே
ஏலவெழுபபி யிசைநாடிகளுக்
பாலருமாலாா பாரகதிஆணையே,

இனி நாடி [illegible] விவரம,

இடைகலை - பிங்கலை - சுழுமுனை - காந்தாரி - அதகி-உசை-அலம்[illegible]
ருடன-குரு-சிகுவனி [illegible]-ரு-டி-,

இனனவகளில [illegible]-மேலகலை-சுழி[illegible]-[illegible]-மூலாதாரம்-மூலா[illegible]
தைத்தகொடடி அறுகாரம ஆயிரமட மண்டலம மூலாதி[illegible]
வடடிநினறு [illegible] பிங்கலை இடைமிம சுழி[illegible]லை [illegible]
[illegible]கோலபோல [illegible]
[illegible]கபாலத்தை [illegible]

இவறுனனுக [illegible] காந்தாரியானது [illegible]
[illegible]தானறி [illegible] இசசாமிதாருமாய [illegible]
பபறறி நாடிகளவ [illegible],

அதகி-உசை-இவ்விரண்டும் [illegible] நாடியாய்ப்பிரிநது [illegible]
[illegible]லும் பதகிலும பதகிமகும,

அலமபுநுடன பனனிரண்டு நாமமாய்ப்பிரிந்து [illegible]
கிய எலுமபு நாமம உரோமம இவைகளில [illegible]
[illegible] செலிகளைப் பரவிநிற [illegible],

குருவெனபது-[illegible] நாடியிலேதோன்றி [illegible]
[illegible]ற்கும்.

சிகுவனியோவெனில் நாபியிலேதோன்றி [illegible]
[illegible]கும், இவைகளில-உசு-நாடி [illegible] பதகியானது காணக.

இனி வாயுக்களாவன.

பிராணன்-அபானன-வியானன்-உதானன் - சமானன [illegible]-கூர்
மன்-கிரிகரன்-தேவதத்தன்-தனஞ்சயன்-[illegible]-வாயு-[illegible]

இதுடன்-வயிரவன-புகுகியன்-அக்கினியாமி-பிரவஞ்சனன் ஆகிய நாலகுமசோ-வாயுகள்-கள,

பிராணவாயுக்களாவன,

பிராணவாயுவானது ஸலாடமதகியிலே தோன்றி சிரதல நாடியி
லேவிழுந்து மூலாதாரதிதிலே ஓம எனறு உதிதது நாபிக்கமதலே

மீ ளன்று முட்டி இடைகலை பிங்கலைகளிலே ஓடி கபாலத்தைச்சுற்றி நாடியின வழியாய புறப்பட்டு நான்குவிரற்கடை பிரமாணங் கழிந்து நோய எடயவிரறகடைபிரமாண மீது தானிறற ஸ்தானத்திலேயே தாக்குகின்றது

இபபடி தாக்குவது உத்தமதேகிக்கு நாழிகை ஒன்றுககு முநூறு றறுமாது சுவாசமாகக வெளலன துருதிகெடட காறறேறறுவது போலஏறும,

இபபடி ஏறுகின்ற கலாசமானது இராபபகலாகிய அறுபதுக மு[illegible] ளை நாள ஒனறுக ஏ-உ-ஊ-சுவாசமாகாது, இவவிதமா மிண, [illegible] - எகஉ - கலாசம வெளிபபடுமம மறறவை உள்ளடகுமெ

[illegible] மாயுவானது-குதததையும குயயத்தையும மறறி மலமூத்திரங்களைக் கழித்துவிடும,

வியானன-தேளிலேநின்று மரிரகளை யறிவிததுக கலைகளை நிறைக்கும.

உதானன-உதாரகினியை யெழுபபி உண்ட அனனசாரத்தை [illegible] நிற செலுததிச சரீரத்தை வளாககும,

சமானன-இவை யாவையும சமபபடுததி பேதமில்லாமல நிரவ[illegible]கும

நாகன - நகைபபும முகலட்சணமும கண்களிப்பும புளகமும [illegible] கொட்டாவியு முண்டாகரும,

நாகன-முகலும சோமபலும திமிரமும விகலும விக்கலு முண்டாகரும,

கிரிகரன் - புருவ மெறறுவித்தும, கமமுவிததும அழுவிததும [illegible]

[illegible] - விழிக்கும்பொழுது வருஷித்து [illegible]. உலாவ உயுதக [illegible]செய்பக கலைப்படும

தனஞ்சயன் - பிராணன் சரீரத்தைவிட்டு வெளிபபடடபோதிலும் தான பிரியாதுநின்று உடமபை வீங்குவிததும விரிவிததும புழுவித்தும கொயதும கபாலத்தைப் பிளக்குபோம

வஜிரனன் - சாலெலுமபுவ கதிரொலும்பங்கூடிய விடததிலே நின்ற உடம்பில் அவத்தையுண்டாக்கி வாதம ஈளை இருமல முதலானரோய்களை யுண்டாக்கும.

மூக்கிறன்-கையெலும்பு-உ-ம-கதிரெலும்புகூடியவிடத்திலே நின்று சரீரத்தின் யாக்கைகளோச சிறக்க நிறுத்தும.

அந்தரியாமி-புருஷனுக்கு யாகவாயுவினது பிராண வாயுவைத் தோற்றுவிக்கும

பிரவருசனெனெனிர பிராணவாயுக்கு மிருபமாயிருந்து பிரவருசனும அந்தரியாமியும சரீரத்திற்கு அவயவணி யாகவும அசசாணியாகவும இருபபர்கள்

அவயவங்கள்

ரசம-உதிரம-மாமசம-மேதை-அதி-மசை-சுக்கிலம-ஆக-ள.

இரசவாளாவன.

காமம்-குரோதம-லோபம-மோகம-மதம-மாசரியம-இடுமபை-ஆங்காரம-ஆக-அ

இவைகளில-காமமவது ஆசை, குரோதமவது-கோபம, லோபமாவது உள்ளதை யொளிததல மொரசாபாகவிருக்கை - மோகமாவது-தானலலாதாமறிததல தானமிகபறபபோலிருகை, மதமவது கொவறறுத்தத தானதாமடரோபபாயபடிகிலவிலகுதல, மாச்சரியமாவது ஒனறைகண்டு மகிழாதல, இடுமபையானது தானே சரவபிகாரியெனறு நினைத்து யாவனையுமிகழ்தல, ஆங்காரமாவது தன்குறறங்களை யறியாது பிறாசொலலைகேடடுக கோபிதல,

கோசமாவன,

அன்னமயம-பிராணமயம-மனோமயம - விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்தமயம-ஆக-று,

இவைகளில தாதுக்களாலெடுததது அனனமயகோசம,

அனனசாரமதினாலே பிராணனும, ஸலனும அடங்கியது பிராணமயகோசம்,

பலத்தினாலேயாது தோற்றபபடடது மனோமயகோசம்,

அமமனத்தினகண்ணே தோறறபபடடது விஞ்ஞானமாகலால அது விஞ்ஞானமயகோசம,

ஆனநதமயமானது வித்தையால அல்லது கலவியால ஞானம்வந்துதோற்றும அது ஆனநதமயகோசமாம்,

இதற்கும் பிரமாணம்.

சித்தியார் - விருத்தம்.

தூலமாமன்னவேசை தூலரதிறபிரமாணனுற்றுல
வாலியபிரமாணசோசமமன்னுமிமமேனையதகால
சாலவேபுதகியும்ருல தருமமவிசுஞானமிகாசம்
ஏலவேவிடயமுனபோ ஏயனறதுகோசமாமே.

அந்தககரணங்களான.

மனம-புத்தி-சித்தம-அகங்காரம-ஆக-ச

இவைகளில - மனம் நினைகதும, புதி - நிசசயிகதும், ஆங்காரம்-கொண்டெழுபபும, சித்தம-முனனுககும காரணமாயிருககும இதற்கு ப்பிரமாணம,

சிதிபார - விருத்தம

மனததுககு

ஐயமுஞசலனமு நிற்கசெய்கலும
வெய்யவெகுகொடுமையும விதபபமேவலும
பொய்யதுணாததலும பொருததகோகலும
மையல்கொண்டிதலு மறிமானமையும.

புதிககு விவரம.

அருளுறவிருத்தலும அமையங்கூததலும
மருளுறுபுணணிய பாவமாடசியும
தெருளுறுவிகாரமுந் திடபபடுததலும
பொருளதருமூவகைப் புதிபாகுமே,

ஆங்காரததுககு,

பாகமூர்ககமும பண்பிலாண்மையும
மோகமுஞசெயவெண முடிவிலாமையும
சோகமுங்கிழ்மையும துரோகசொப்பனம்
மாய்கையுஞசெய்யு மாங்காரமாதலால,

சித்தததுக்கு.

அருக்கவமுயற்சியு மடிகள்பேணலும்
விருக்தெதிர்கொள்கையும் மேனமைகறலும்

வருந்தினர்பாவரு மேத்தவாழ்த்தலும
திருநெறியிசசெயல சித்தமாகுமே,

அவத்தைபாவன

சாக்கிரம்-சொப்பனன-சுழுத்தி-துரியம-துரியாதீதம-ஆகு-கி,

இவவைந்தினுள்-சாக்கிரமானது-பிருதிவியமத்தியிலினறு ராஜஜலக் கம்போல சதாங்கபலத்துடனேயிருந்து சதக-பரிசு-ரசகந்தம-இவ்வைந்துடனும, வசன-கமன-தான-விசர்கக-ஆனந்தமெனனும் இவ்வைந்துடனும, மனம-புத்தி-சித்தம-அகங்காரம-இந்த நாலுமசொருகருவிகளுடன சனனதியில சேவிக்க தான பராசதியருளாலே வியக்தனுய சுருதுகக்களை அறிந்து நின்றபோது சாக்கிரமாயின,

இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம்.

கண்டனவைந்தாங் கலந்தவோரைந்தும
உண்டனவாமெனகுமு ஓங்கியுணர்ந்தபின
பண்டையுணதி பரந்ததுசாக்கிரம
அண்டமுந்தானு யமாந்தநாணே

சொப்பனமாவது - பிருதிவி-கரணதி-லசை-ஸ-சருவிபத்தும் கண்டத்திலிறகும்,

மற்ற கரணதி-சை-ம்-சுழுத்தியோடு சீவாத்துமாவைக்கூடி கவாசயிருதயத்திலே நின்றபோது-கண்டவை-கேட்டவை-ஒன்றும பிறாகுசை சொல்லப புலப்படாதபோது சுழுத்தியாம,

இதற்குப்பிரமாணம-திருமந்திரம்.

ஆனமனவும் அறிகின்றபுததியும
ஊனையிழந்துநின் றுள்ளேயுறாபபெய்தி
தானமிழந்து தயங்கியவாறுபோல
ஊனையிழந்த சுழுத்தியதாமே.

துரியமானது சுழுத்தியைவிட்டு கரணமொன்றுடனே சீவாத்துமா காபிதானத்தில நின்றவோது உசுவாச நிசுவாசமபிறக்கும் ஆகையால இதற்குத் துரியமெனறு பெயர,

இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம்

தானதெழுந்து திரியுந்துரியாதனமம்
வானத்தெழுந்துபோய் வையம்பிறகிடடு
ஞானத்தெழுந்து நருகதினதலையிலே
ஊனைத்தவிர்நது ஒளிதநிநுந்தானே,

அரியாதீதமாவன.

சருவி கரணுகி லகிழுலும மற்றற்று சிவாத்துமாதானே மூலாதாரதகிற சென்றுவகி மலம-மதசம-மாய்கக-மரிசங்கோ யறியாமல நினறபோது அரியாதீதமெனறு பேராம,

திருமந்திரம்.

துரியமிருப்பது சாகரதனுள்ளே
கரியாமலினனுன்கும் கருகுகணடற்றது
பரியபுவியும் பாரிப்பாருகிடம
துரியமிருகதிடஞு சொலலலவொன்றுமே,

கேவலாவதீதமாவன.

அதீதத்தை மூதலாகக்கொண்டு ஒருவனை முன்னொருகாலத்தில நாமமிருந்திருகக அவன் பிரிதுநாளைகுபபிறகு நமது முவவரது எனனை யறிவீரா வென்ன நானறியேனென்று நினறவிடம - அதிகம - அதைக்குறித்து நினாளிததுணரும்விடம துரியம ஆமேர அலைவோவென்று சந்தேகிகுமிடம கருமசுமி மனதகோற்ற றற்றது சொப்பனம் நீ இன்னுமெனறு நிசயமிருலலடவது சாகரமாம்

இதறகுபிரமாணம்.

அநிவானந்தசித்தியார

முன்னேயுணர்ந்தும் அறியாதிருந்ததுவுமலதிகம்
பின்னேநினைவினறி மூடசிட்டறிநதபிறகுதுரியம்
மனனேமயங்கியை யுற்றசுழுக்திமனநினைவால
தனனோர்கனவது தானறிந்தொதததுசாக்கிரமே.

முத்தியாலவத்தை,

சாக்கிரத்திற சாகிரம சாக்கத்திற் சொப்பனம், சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி - சாக்கிரத்தில் துரியம சாக்கிரத்திலே துரியாதீதம்,

இவற்றுள சாகிரத்துள சாக்கிரமானது கருவிகரணங்கள் பிரியாமல ஏத்துநிறபதாம,

சாக்கிரத்திற சொப்பனமானது - தான் நிச்சயமபோல் கண்டு துகேட்டது சொல்லலறியாததுவாம.

சாக்கிரத்திற சுழுத்தியானது - நிலைவுமாதிரம் பொயயாய்பிறருகுகுச சொல்லலிவானறுதருகுகை இது உசுவாச நிசுவாசமாக இருத்தலாம்.

சாக்கிரததில் துரியமானது சகலகருவிகரணுதிகளுக்கும் அடுகி பருமிருகுகையும நித்திரைவருகையும் அவசமாய விழுகையும புருவமதநியிலே நடுச்சகரத்திலே யுளளது,

மேலாலவத்தையாவன,

புருவமத்தியில நடுசசகரத்தில் இரண்டடவகுல பிரமாணத்திலே யுளளது சொப்பனம்,

இதற்குமேல் இரண்டடயகுலபிரமாணத்திலுளளது சுழுத்தி

இதற்குமேல் இரண்டடவகுலபிரமாணத்திலுளளது-துரியம

இதற்குமேல-இரணடடங்குலபிரமாணத்திலுளளது துரியாதீதமாம,

இதற்குப்பிரமாணம-திருவுந்திரம.

காலங்கிநீறிற கலந்துடனுகாசம்
மாலயங்கிநின பரமசதாசிவன்
மேலனுகுசென்றுவிரவவலலார்க்குக
காலனாருலை கனவுலுநிலலையே.

அவத்தைபாவன.

சகலாவத்தை கேவலாவத்தை-சுத்தாவத்தை-ஆ, ௩.

சகலாவத்தையானது சாக்கிரத்தில் கருவிகரணுதிகளுடன்கூடி அந்தக்கரணங்களுகுகு நிலைவாயிருகுகும்,

கேவலாவத்தையோவெனில மூலாதாரத்தைபபறறி ஆணவமமேமிடதிலுன்றுந்தெரியாமலிடக்கை,

சுத்தாவத்தையோ-சகலாவஸ்தையிலகருவிகரணுதிகளுடன்கூடி நினறு அலைச்சல்பிறவாமை, கேவலாவத்தையில் ஆணவக்கிளையில்அறியாமைபிரவாமலும் ஆசரியாநுகிரகத்தினுலே இலுவயிரணடிலும மடறறாமல சுதத்தத்தோடே கூடிநிற்கை,

குணங்களாவன,

ராஜசம்-காமசம-சாத்விகம-ஆகு,

ராஜகமானது-அத்தி-களிப்புறறிருத்தல்-ஆங்காரம-கோபம-அத்தசேதம-இயைபை-கீர்த்தி-கொடை-கருதலாம,

காமசமானது-கதிவாகளவு-களஞ்ஞனமல்-சோம்பு-வெட்டிசிரவ ஆலைகளாம,

சாத்துவீகமோவெளில கொல்லாமை பொய்யாமை-அவருக்கைபொறையுடைமை-விரதமுடைமை-அடக்கமுடைமை-யாவரையுமஇகழாதொழிந்தலாம,

இவைகளில ஒவ்வொன்றுக்கு முமூன்று குணங்களாகக,

காமதராஜசம-காமகதாமசம-தாமக சாதவிகம-தாமதகுணவிரிவே சாதவிகாமகம சாதவிகராஜசம சாதவிக சாத்விகமாம, சாத்விகுணவிரிவே-ராஜசகாமகம,ராஜசசாதவிகம, ராஜச ராஜசம்-ராஜசகுணவிரிவே,

மலங்களாவன,

ஆணவம்-மாயை-காமியம்-ஆகு.

இவைகளில-ஆணவமானது ஆதிமாவினஅறிவைமறைத்து-யான் எனதெனறும, அறியாமை யெவையும் பிறபபித்து, தன்னுடைமையும் புத்திர-மித்திர-களத்திராதிகளும-தாய-பிரியமாய் இதிலகாம்மயகுகுறேமென்றுஇவஙுகுகுதெரியாமலசிதைபபித்துஆசையுண்டாகஇக்கொணடு தனனதெனறிருக்கை,

மாயையானது- வேறொருவருடையசொத்தைதனனதென்றுஇடையூறுமுளளேவிபபதும,உபத்திரவிகக யத்தனிப்பதுமாம,

காமியமானது-முநதியஇரண்டுவிதத்திம்குலத்திருப்பதும,இதனிதத்தினால் புணணியபாவங்களையுண்டாகுவதுமாம,

இதனறி மகாமாயையென்றும் திரோதானமென்றுமஇரண்டுவிதமலமுண்டு,

மகாமாயையானது ததுகரணபுவனபோகங்களைகொடுததுலன்றேமுமொவ்வாமல் புசிப்புகளும வெவ்வேறாய் அனாதியாய்ஆததுமாவுக்குள்ளபோகத் தவிர்ந்தாலும் இந்தத்தனமை இரண்டுகாலத்திலும் ஒக்கும.

ஆத்துமாவைத தன்னிடத்திலும் இளைப்பாறுக்கிடத்த இடங கொடுத்து பின்பு ஜனங்களுக்கும பதியாயிருக்கும,

திரோதானமானது-சிவசத்தியினதுபதவிபத திரோபாவிதது நின்று ஆத்மாக்களுக்குப்புணணியபாபங்களையுமட்டும பொசிபதது சிவசததியுடனே கூடடும,

ஈஷணை மூன்றுவன,

அதுதஈஷணை-புத்திரேஷணை-லோகேஷணை ஆகு

இதுகண்ணியடைந்தானென்பதாம,

வியாதியாவன.

வாதம-பித்தம-சிலேத்துமம ஆகு.

இவைகளில்-வாதமானது-வாயுவினுறபத்தியாகிபிராணவாயுபிரசணடமாயஅக்கினியும அபபுங்கலயல்வாதமாம.

அக்கினிதிசையில்வாயுகளும, ஆகாரத்தைப்பறறி மிகவுமஅசதத்துஇதயகமலத்தை யூனறில் பித்தமாம,

அப்பு-வாயு - தேயு - இமமூனறும உடலிலகலவாமல கலங்கிலசேதுமமாம.

சரீரங்களாவன,

தூலம்-சூக்குமம்-காரணம்ஆகு,

இவைகளில்-தூலதேகமானது, ஆதிபிருதிவினுல்சமைந்தஉடல்,

சூக்குமதேகமானது-ஞானேந்திரியம்-டு-கன்மேந்திரியம்-டு-அந்தக்கரணம-ச-பிராணவாயுவு-க-ஆகிடு-ம்-கூடியது,

இவவிரண்டுதேகமும பற்றற்று நிற்பது காரணதேகமாம,

ஆதததுவம-கூகூ-ம்-சரி,

இதம்குப்பிரமாணம்,

திருமந்திரம்,

முப்பது முப்பது முப்பத்தறுவருஞ்
செப்புமதநிடை கோயிலில்வாழ்பவர்
செப்புவதனிடை கோயில்சிதைந்தபின்
ஒக்கஅவரும் ஒடெடுத்தாரே,

தத்துவநீபிகை,

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

தேவாரம்,

திருக்கண்டீச்சுரம்,

தாணெழுமையுங் கீண்டா சமக்குடைபதிக்குநாதன்
வாணிபாதொண்ணூறுறு வருமிகமயக்கஞ்செயப்
பேணியபதிக்குளங்கொன்று பிரியும்போதரியமாட்டேன்
சேணுயர்மாடமோங்குந் திருக்கண்டீச்சுரத்துளானே,

அவையடக்கம்,

தத்துவந்தொண்ணூறுறுந் தாழவிலாவாயுபத்தும
மெத்தெனாடிபதும் மெயயுளே ஆருகாரம
சுத்தமாகுகரணநான்கும் தோற்றுமண்டலங்களமூன்றும்
இதத்னையறியவலலா ரிறையவராகுந்தானே,

திருநந்திதேவர்

ஆதிதிருவளனுவகாயனாராகிய

திருமூலதேவருக்கு உபதேசித்தருளிய

சிதாகாசமும் வேதாந்தமுங்கடந்தநாதாந்தமுடிவான

அமுதபஞ்சாட்சர துருவநிலையென்னும

சீவோறபத்திசிந்தாமணியும்

தத்துவநீபிகையும

முற்றிறது.